

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. Свиленград, 19.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20225620200400 по описа за 2022
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 595 от 25.05.2022 година на Началник на Отдел „Контрол и правоприлагане” в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на Д. Ф. Б. с ЕГН ***** от град *****, за нарушение на чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв.

Жалбоподателят Д. Ф. Б., моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като бил неправилен и незаконосъобразен - не бил извършил процесното нарушение, тъй като към датата на нарушението за процесното пътно превозно средство (ППС) е имало сключен Договор с оператор за електронно заплащане на ТОЛ таксите на база изминати километри и е било снабдено с устройство, отчитащо изминатите километри.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят Д. Ф. Б., не се явява.

В съдебната фаза не се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Началникът на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ, редовно призован, изпраща представител – юрисконсулт Павлина Георгиева, която пледира за потвърждаване на НП. Представя Писмени бележки, в които подробно аргументира тезата си за потвърждаване на НП, тъй като било издадено законосъобразно и не били допуснати процесуални нарушения при издаването му. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 лв. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не взема становище.

Съгласно чл. 61 от ЗАНН ход на делото е даден, тъй като неприсъствието на редовно призована страна не е пречка за водене на делото.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 29.11.2021 година в 19.14 часа Ав. Ибр. Ш. изпълнява служебните си задължения на ГКПП „Илинден”, когато за излизане от територията на Република България, пристига ППС – влекач марка „Мерцедес”, модел 1848 ЛС, обща техническа маса допустима максимална маса над 12 t – 18 000 кг, брой оси – 2 и с държавен регистрационен номер ***** – собственост на „Трансстрой 49” ЕООД с ЕИК 123673569 и със седалище и адрес на управление: град Крън, ул. „Тенчо Петков” № 4, област Стара Загора (видно от Справките на РУ - Свиленград и Справката от Търговския регистър) и управляван от жалбоподателя Д.Б.. След проверка в Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) (т.нар. ТОЛ система), контролният орган - Ав. Ибр. Ш. констатира от контролно устройство (техническо средство) с идентификатор № 20352, че на дата

16.11.2021 година в 21.00.17 часа в извъннаселено място, а именно: по автомагистрала (АМ) 4 (Пловдив – Стара Загора – Харманли – Свиленград – граница Турция), при км. 83+554, пътен участък (тол сигмент) 1444910962, на територията на община Любимец, област Хасково, включен в обхвата на платената пътна мрежа, посоченото моторно превозно средство (МПС) е управлявано в посока намаляващ километър, без да има предварително закупена маршрутна карта и без да е изпълнено задължението за установяване на изминато разстояние и заплащане на дължима такса за движение по републиканската пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. За извършеното нарушение е генериран запис от електронната система под формата на доклад и снимков материал като са налични две снимки, на които е виден регистрационният номер на автомобила. От същите се установява, че е заснет автомобил с държавен регистрационен № *****, датата, часа и мястото на движение и е посочен номерът на контролното устройство.

Предвид констатираното нарушение и в кръга на службата си, на дата 29.11.2021 година, Ав. Ибр. Ш. – „Инспектор” в отдел „Пътни такси и разрешителен режим” при Териториална дирекция Митница София към Агенция „Митници”, във връзка с възложените й функции, съставя против жалбоподателя (в качеството му на водач на процесното МПС към датата на деянието съгласно изявленията на Б.) и в негово присъствие Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 595. Това процесуално действие извършва и с участието на колегата си – свидетеля Анг. Д. Й.. В изготвения АУАН актосъставителят Ш. сочи, че влекачът е управляван (засечен) без да има предварително закупена маршрутна карта и без да има заплатена пътна такса за изминато разстояние по платената републиканска пътна мрежа съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, която вписва за нарушена. АУАН е предявен на жалбоподателя на дата 29.11.2021 година, който сочи в графата, касаеща възражения, че машинката работи – свети зелено. АУАН е връчен срещу подпис.

Срещу Акта в законоустановения 3-дневен срок не постъпва Възражение.

Изискана е информация от „Интелигентни трафик системи” АД, видно от която на процесните дата и час бордовото устройство е било изключено или

неправилно включено в електрическото захранване и с изчерпана батерия, поради което в системата на дружеството няма постъпили данни от бордовото устройство; като в случай на неподдържане на бордовото устройство включено по време на път и при несветене на индикаторите му в зелено, отговорност носи клиентът, а не дружеството. Представени са Тристранен договор от 05.03.2020 година, ведно с Приложение към него и Допълнително споразумение.

След получаване на образуваната преписка, Началникът на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ издава процесното НП № 595 на 25.05.2022 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН (като доуточнява адреса на нарушителя), както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 179, ал. 3а от ЗДвП и налага на жалбоподателя административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв. Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя на 02.06.2022 година по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено в Административнонаказателна преписка (АНП), с отбелязване, че е получено от член на семейството - майката на жалбоподателя. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на актосъставителя и на Началника на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ да издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетите по делото Заповед № ЗАМ-1434/32-263874 от 08.08.2022 година на Директора на Агенция „Митници” и Заповед № РД-11-167 от 08.02.2021 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ, видно от които Ав. Ибр. Ш. има право да съставя АУАН за нарушения на ЗДвП, а Г.А.Т. е оправомощен да издава НП по ЗДвП, т.е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му от наказващия орган по закон съгласно чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП – Председателя на Управителния съвет на АПИ по надлежния ред с административен акт - Заповед. Персоналното заемане на длъжността от Г.А.Т. се установява от приложената в АНП Заповед № ЧР-НТУ-33 от 23.01.2019 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ.

Представени са доказателства от дружеството-собственик на процесното

МПС, от които е видно, че към 16.11.2021 година то е било управлявано от жалбоподателя.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на АНО, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – лично нарушителят, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 167, ал. 3б от ЗДвП и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 189е, ал. 12 от ЗДвП. Съгласно чл. 167, ал. 3б, т. 2 от ЗДвП, АУАН за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3а от ЗДвП се съставят от длъжностни лица от Агенция „Митници”. Видно от т. I. 1. 1. от Заповед № ЗАМ-1434/32-263874 от 08.08.2022 година на Директорът на Агенция „Митници”, е налице оправомощаване в полза на актосъставителя Ав. Ибр. Ш.. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 29.11.2021 година актосъставителят Ав. Ибр. Ш. е заемала длъжността „Инспектор” в отдел „Пътни такси и разрешителен режим” при Териториална дирекция Митница София към Агенция „Митници”. В тази насока е и изявлението на свидетеля Й., направено в открито съдебно заседание, проведено на 13.09.2022 година. Предвид изложеното актосъставителят А.Ш. безспорно се явява длъжностно лице, който има правомощията по чл. 167, ал. 3б, т. 2 от ЗДвП, т.е. да съставя Актове, с които се установяват нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3а от ЗДвП. Лицето, подписало НП е заемало към момента на издаването му длъжността „Началник на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ към

Министерството на регионалното развитие и благоустройството” и деянието е извършено на територията на Република България.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с изх.№ 11-00-1468 от 14.07.2022 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Преценена по същество, Жалбата е основателна по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения. В конкретния случай описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, а е посочена като нарушена санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Т.е. за описателното в НП нарушение следва да бъде посочена нарушената материалноправна норма, за да бъде ясно на нарушителя, това с кои свои действия коя норма на закона е нарушил. Задължение на органа е съобразно чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН да посочи законните разпоредби, които виновно са били нарушени, което в настоящия случай не е сторено.

Иначе казано описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, която да съответства на вменените на жалбоподателя факти. Изложеното представлява съществено нарушение на процесуалните правила и обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт и основание за неговата отмяна на процесуално основание. Привлеченият към административнонаказателната отговорност следва да знае всички факти, които наказващият орган възвежда като обосноваващи обективната страна на

състав на нарушение, като тези факти следва да бъдат в логическо и правно единство с конкретна разпоредба на закона.

В административнонаказателното производство не е познат института на фактическа, техническа, явна или очевидна грешка и е напълно недопустимо съществуването на такава, когато се касае за правна квалификация, явяваща се задължителен съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизит на същия акт. Извеждането на правната квалификация от други налични по делото документи е недопустимо, като в противен случай би се стигнало до хипотеза, в която по тълкувателен път да се извличат изводите на АНО.

С оглед изложеното, Съдът счита, че процесното обжалвано НП, следва да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснато съществено процесуално нарушение. Т.е. административната отговорност спрямо Б. следва да отпадне като НП бъде отменено като незаконосъобразно.

В случай, че не се възприеме изложеното от Съда, касаещо отмяна на НП, то се излагат следните доводи:

Съдът би приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. Спазени биха били предвидената форма и процесуален ред. Самото нарушение Съдът би приел, че е описано точно и ясно. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Спазена би била административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП. Действително в АУАН не е посочен пълния адрес на нарушителя, но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите му имена, както номерата на личния му документ за самоличност и на Свидетелството му за управление на МПС, датата им на издаване и от кого са издадени, Съдът би приел, че е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност. Предвид изложеното биха липсвали предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице.

С измененията на ЗДвП и ЗП (ДВ, брой 105/2018 година) е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при който се въвежда смесена система за таксуване на различните категории ППС с такси на база време (винетна такса) и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси. В чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП е предвидено, че всички ППС с обща технически допустима максимална маса над 3.5 t заплащат такса за изминато разстояние по платената пътна мрежа като заплащането дава право на ППС, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

ТОЛ системата представлява съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории ППС на база време и на база изминато разстояние, като тази система не представлява автоматизирано техническо средство, поради което за нея не съществува изискване за сертифициране и одобрение от Българския институт по метрология (БИМ), т.е. тя не е обект на проверка от БИМ. В тази връзка са налични поделото Разрешени ена строеж, ведно със Списък на обектите, относно внедряване на система за автоматизирано събиране и анализ на данни за пътния трафик, т.е. за извършване на строително-монтажни работи – автоматичните устройства, записващи пътния трафик се разполагат върху стоманени рамки.

Съгласно чл. 149, ал. 1, т. 3, б. „в” от ЗДвП, процесното ППС е категория N3, т.е. МПС, проектирано и конструирано основно за превоз на товари с технически допустима маса над 12 t - видно от Писмото на РУ - Свиленград, технически допустимата максимална маса е 18 000 кг. За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че при определяне заплащането на таксите за ползване на платената пътна мрежа от значение е тяхната технически допустима маса, т.е. максималната маса на ППС в натоварено състояние, посочена от производителя, допустима за неговата конструкция и производствено изпълнение съгласно § 6, т. 34 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗДвП; а не допустимата максимална маса, която съгласно § 6, т. 35 от ДР на ЗДвП е разрешената максимална маса на ППС в натоварено състояние, определена за допустима от компетентните органи. Ето защо процесното

МПС е от категория N3 и за него се дължи такса за изминато разстояние по платената пътна мрежа.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства би се установило, че процесният влекач е бил управляван от жалбоподателя и се е движил на посочения в АУАН и в НП участък от пътя на 16.11.2021 година в 21.00.17 часа и че за него не е била заплатена дължимата такса за изминато разстояние, тъй като не са изпълнени задълженията за установяване на изминатото разстояние и няма закупена маршрутна карта; както и че автомобилът и пътят, по който се е движил, попадат в категорията, за която се дължи пътна такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, т.е. се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – пътна такса, съгласно Приложение № 2 към т. 2 на Решение № 959 на Министерския съвет от 31.12.2018 година за утвърждаване на Списък на републиканските пътища, за които се събира винетна такса (приложен в кориците на делото). За извършеното административно нарушение е бил генериран запис от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, ведно със снимков материал (видеозапис), представляващ надлежно и годно вещественно доказателствено средство в административнонаказателния процес. Правилно би било посочено в АУАН и НП и мястото на извършване на нарушението - АМ 4, при км. 83+554, за който път се събира такса за ползване на пътната инфраструктура, т.е. така формулирано напълно би покрило критериите за описание на мястото на извършване на нарушението. Не се оспорва обстоятелството, че автомобилът е бил управляван от жалбоподателя (в този смисъл са изявленията на свидетеля Й., който е категоричен, че Б. е заявил пред него, че той е управлявал процесното ППС на инкриминираната дата), поради което и Съдът приема, че правилно е бил определен субектът на административнонаказателната отговорност, тъй като на него е съставен АУАН, при което той не е възразил, не е подал Възражение, не е посочил подобно възражение и в Жалбата си, както и в съдебно заседание. В тази насока биха били и документите, представени от дружеството-собственик на ППС относно това кой е управлявал влекача. В подкрепа на изложеното би бил и факта, че към датата на нарушението жалбоподателят работи по трудово правоотношение с дружеството – собственик на процесното МПС видно от служебно извършената Справка за трудови договори и от документите, представени от „Трансстрой 49“ ЕООД.

В конкретния случай в ППС е имало бордово устройство, което обаче не е отчитало данни към датата на деянието, тъй като или е било изключено или неправилно е било включено в електрическото захранване и е било с изчерпана батерия, като в този случай отговорност за установяване на изминатото разстояние носи водачът, а не дружеството, което генерира данните от бордовото устройство, тъй като дружеството няма тази възможност.

Осъщественото от Д.Б. деяние във форма на бездействие би било съставомерно и по субективен признак, извършено виновно - по небрежност, доколкото жалбоподателят като водач на МПС с технически допустима маса над 12 t, който го управлява по пътища, попадащи в обхвата на платената пътна мрежа е бил длъжен и е следвало да знае изискването и задължението за заплащане на такса за изминатото разстояние, респ. за това, че бордовото устройство следва да е в изправност и да отчита данните. В подкрепа на изложеното би било и обстоятелството, че е водач с дългогодишен стаж – видно от Справката за нарушител/водач.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, е изразена мълчаливо от АНО с факта на издаването на НП, респ. налагането на санкция на извършителя на нарушението. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не би съставлявало процесуално нарушение. От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административното нарушение, Съдът би приел, че процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай. И това би било така поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат. От друга страна извършеното деяние засяга обществените отношения, свързани с поддръжката и ремонта на републиканската пътна мрежа. Във всички случаи с е нарушава установения ред на държавно управление. Задължението за заплащане на такса при използване на платената пътна мрежа важи еднакво спрямо всички водачи на МПС, движещи се по републиканските пътища и е императивно, поради

което неспазването му не би могло да бъде подведено под хипотезата на маловажен случай. Отделно от това съгласно чл. 189з от ЗДвП за нарушения по този закон не се прилага чл. 28 от ЗАНН.

Административното наказание би било правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона такъв – фиксиран за посочения размер. Правна възможност за намаляване на наложеното административно наказание не би съществувала, предвид фиксирания размер на санкцията, поради което по пряк аргумент от закона би липсвало основание за определянето му под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП административно наказание, Съдът би намерил за необходимо за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание.

Съдът би приел, че изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитания в съдебно заседание, проведено на 13.09.2022 година свидетел Анг. Д. Й.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът би ги кредитирал за достоверни, като би ценил същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни биха се възприели и свидетелските показания на Анг. Д. Й.. Не се установява посочения свидетел да има личностно отношение към жалбоподателя, което да го провокира да даде показания именно в този смисъл.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна АНО в размер 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на делото, искането на АНО следва да бъде оставено без уважение.

В случай на потвърждаване на НП искането за разноски от страна на АНО би било основателно, но за сумата от 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в едно съдебно заседание и представяне на Писмени бележки и

доказателства, поради което юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. е справедливо, като искането за разликата до 120 лв. би следвало да се отхвърли.

По делото се констатираха разноски в размер на 105.82 лв. – пътни разходи на свидетеля А.Й., платени от бюджетните средства на Районен съд – Свиленград.

Производството по обжалване на НП е особен вид наказателно производство, разноските по което се определят по правилата на НПК, с оглед разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН. Следователно при уважаване на Жалбата (както е в процесния случай), разноските по делото остават за сметка на Държавата. В тази връзка е и Тълкувателно решение (ТР) № 3 от 08.04.1985 година на ОСНК на ВС (, което не е изгубило правната си сила), което предвижда: „По делата от административнонаказателен характер за призоваване на свидетели и вещи лице страните не внасят предварително разноски. Съдът с Решението си е длъжен да се произнесе на коя от страните възлага разноските по делото.”. Приложима в случая е третата от описаните в ТР хипотеза, съгласно която: „ако НП бъде отменено, разноските остават за сметка на Държавата”. В случай на потвърждаване на НП за тези разноски би бил осъден жалбоподателя.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 2, т. 1, вр.ал. 3, т. 2 ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 595 от 25.05.2022 година на Началник на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което на Д. Ф. Б. с ЕГН ***** от град ***** , за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1 800 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Началник на Отдел „Контрол и правоприлагане” в НТУ към АПИ към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, за присъждане на разноски по делото.

ПОСТАНОВЯВА направените по делото разноски за пътни на свидетел в размер на 105.82 лв. (сто и пет лева и осемдесет и две стотинки) да останат за

сметка на Районен съд - Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____